

gudens bortgång. En hänvisning till Völuspá (strof 34) är gagnlös, ty der säges visserligen efter berättelsen om Vales hämnd, att Frigg gret öfver det ve, som drabbat Valhall, men denna hennes klagan torde lämpligast fattas såsom syftande på de olyckor, som hon förutsåg skola blifva en följd af Balders död. Det gåtfulla spörsmålet i Vegtamskviða synes snarare hafva haft en allmän syftning. Då, som förut anmärkts, böljorna äfven annars sägas vara sörjande — denna beteckning ligger ytterst nära till hands och återfinnes hos många senare skalder t. ex. hos Stagnelius¹, som säger om »Unna» (vattnet eller hafvet), att dess gråt evigt strömmar med vindarne, — synes det vara mest naturligt, att i denna gåta se en parallel till de förut anförda. Huru den åter inkommit i Vegtamskviða, är svårt att afgöra. Bugge anser, att i denna sångs slut med den tvära afbrytningen efter det nämnda spörsmålet föreligger »en uheldig Efterligning af Vafþrúðnismál».

Uti den s. k. skaldepoesien möta vi äfven liknande skildringar, der mythiska drag sammansmälta med naturliga. Uti Skáldskaparmál² anföras flere. Der nämnas ock namnen på Ægirs döttrar, af hvilka särskildt *Himinglæfa* (den mot himlen slående)³ och *Blóðughadda* (med fladdrande lockar, jfr Wisén, *Riddara Rimur* XLI) förtjena att beaktas. En viss Sveinn, som Þorláksson⁴ anser ha skrivit i hednisk tid, talar om Ægirs stormglada döttrar, som sägas vexla skepnad på grund af de från fjället nedbrusande hvirfvelvindarne⁵; på ett annat ställe hos

¹ *Samlade Skrifter* I s. 315.

² Kap. 25 s. 108 i Þ. Jónssons upplaga.

³ Bugge, *Studier* 255. Namnet förekommer i Håttatal strof 23.

⁴ S. 65 i *Udsigt over de norsk-islandske Skjalde*.

⁵ *Fjallgarðs falls rokur ófu ok teygðu elveifar Ægis dætr*, Skáldskaparmál, kap. 25 s. 108.